

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **J. R.**, zast. JUDr. Dušanem Kučerou, advokátem se sídlem Pekařská 12, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.7.2014, č. j. KUZL-31305/2014, sp. zn. KUSP 31305/2014/DOP/Mu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 2.7.2014, č. j. KUZL 31305/2014, sp. zn. KUSP-31305/2014/DOP/Mu **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.800 Kč k rukám advokáta JUDr. Dušana Kučery, se sídlem Pekařská 12, 602 00 Brno, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 2.7.2014 vypraveného dne 2.7.2014, č. j. KUZL 31305/2014, sp. zn. KUSP-31305/2014/DOP/Mu bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Městského úřadu Vizovice ze dne 9. 4. 2014, č. j. MUVIZ 7048/2014, sp. zn. D-171/17440/13-OPS/KJ bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl uznán vinným ze spáchání přestupků dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), který se dopustil tím, že dne 25. 8. 2013 v 10:55 hod. na silnici č. ve V. v části Z., řídil motorové vozidlo tovární značky Š. O., RZ: v takové době po požití alkoholických nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem, neboť jeho dechovou zkouškou provedenou analyzátozem alkoholu v dechu typu Dräger u něj byla v 10:58 hodin naměřena hodnota 0,44 ‰ a v 11:04 hodin hodnota 0,46 ‰ alkoholu v krvi. Jelikož s výsledky měření nesouhlasil, byl proveden odběr krve v nemocnici ve V., kdy rozbořem byla zjištěna hladina alkoholu 0,34 g/kg alkoholu v krvi. Tímto jednáním porušil ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se měl dopustit tím, že dne 25. 8. 2013 v 10:55 hodin na silnici č. ve V. v části Z., při řízení motorového vozidla Š. O., RZ:....., na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz. Tímto jednáním porušil ust. § 6 odst. 8 písm. a) s odkazem na odst. 12 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupků mu byla uložena podle ust. § 12 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), c), § 14 odst. 1 zákona o přestupcích, § 125c odst. 4 písm. c) a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu sankce – pokuta ve výši 4.000 Kč a sankce – zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu sedmi měsíců.

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 16.7.2014 a doplněnou podáním doručeným dne 9. 9. 2014 se domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Namítal zákonnost rozhodnutí spočívající v tom, že byl uznán vinným z přestupku, ze kterého nebyl obviněn a o kterém nebylo zahájeno a vedeno řízení, čímž měl na mysli přestupek II. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Citovaný přestupek nebyl na ústním jednání dne 12.3.2014 projednán a nebylo o něm zahájeno a vedeno řízení. Dne 14.3.2014 správní orgán vydal oznámení o rozšíření právní kvalifikace o přestupek II. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, oznámení obsahuje zmatečný údaj o datu spáchání dalšího přestupku: „25.7.2013“. Z uvedeného není zřejmé, zda se jedná o přestupek ze dne 25.7.2013 nebo ze dne 25.8.2013. Za tohoto stavu pro uvedené procesní pochybení nemohl správní orgán vydat rozhodnutí, kterým jej uznal vinným z uvedeného přestupku.

Dále namítl porušení práv účastníka řízení o přestupku spočívající v tom, že bylo porušeno jeho právo zúčastnit se osobně ústního jednání o přestupku a porušení ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“) tím, že věc byla projednána v jeho nepřítomnosti. V této souvislosti poukázal na rozsudek NSS ze dne 12.3.2009., č. j. 7 As 9/2009-66, dále rozsudek ze dne 30.2.2008, č. j. 2 As 16/2008, www.nssoud.cz i nálezy Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 788/02 ze dne 11. 3. 2004 N38/32 Sb. NÚ 373. Vyrozumění ze dne 10. 2. 2014, sp. zn. S-mi526/2014, jímž byl uvědoměn o přeložení jednání ve věci projednání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu na den 26.2.2014 v 16 hodin, ev. dne 5.3.2014 v 16 hodin, příp. 2.3.2014 ve 14 hodin, neuznal za řádné předvolání k ústnímu jednání a dle jeho názoru je v rozporu s ust. § 59 správního řádu a ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Teprve z rozhodnutí správního orgánu I. stupně se dočetl, že ústní jednání proběhlo v jeho

nepřítomnosti. V rozhodnutí však není uvedeno a taky mu není známo, kterého dne mělo údajné ústní jednání v jeho nepřítomnosti fakticky proběhnout.

Dále brojil i proti nesprávně zjištěnému skutkovému stavu věci. Nebyla správně zjištěna hladina alkoholu v krvi k času údajného spáchání přestupku, tedy k času řízení vozidla. Skutkový stav věci a výrok rozhodnutí je v rozporu s ust. § 77 zákona o přestupcích, podle kterého musí výrok rozhodnutí o přestupku obsahovat mimo dalšího popis skutku s označením místa a času jeho spáchání. Hladina alkoholu v krvi byla zjišťována dvěma různými metodami, a to dechovou zkouškou a rozbořem krve. V této souvislosti poukázal na ust. § 16 odst. 2, věta druhá, zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, dle kterého „*spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátořem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede*“. Z tohoto vyplývá, že jako zákonně získaný důkaz bylo možno použít dle ust. § 51 odst. 1 správního řádu pouze výsledek dechových zkoušek provedených analyzátořem alkoholu v dechu. Rovněž měl i výhrady ke způsobu měření alkoholu v dechu, neboť zjištěná hladina alkoholu v krvi v souladu s Metodikou pro použití analyzátořu alkoholu v dechu měla být správně 0,20 ‰. Výrok rozhodnutí tak obsahuje pouze hodnoty naměřené analyzátořem alkoholu v dechu, ale neobsahuje hodnotu prokázané hladiny alkoholu v krvi, což je zásadní vada zjištěného skutkového stavu. Nesprávně zjištěnou hladinou alkoholu v krvi tedy byl poškozen nejen uloženou pokutou a zákazem činnosti řízení motorových vozidel, ale i z hlediska neoprávněného záznamu bodů v systému bodového hodnocení. Z výroku rozhodnutí nevyplývá, kterou ze tří hodnot hladiny alkoholu v krvi zjištěných dvěma dechovými zkouškami a jedním rozbořem krve správní orgán považuje za zjištěnou.

Dále uvedl, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně není vymezena forma zavinění, a to u obou přestupků, ze kterých byl uznán vinným. Správní orgán u obou přestupků vymezil pouze formální znaky, ale vůbec nevymezil formu zavinění a společenskou nebezpečnost. K otázce řádného odůvodnění zavinění přestupku se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14.12.2009, č. j. 7 As 30/2011-73, v němž mj. uvádí, že „*rozhodující správní orgán je povinen ve svém rozhodnutí uvést, od jakých skutečností dovozuje, že ten který pachatel přestupku jednal buď v úmyslu, či z nedbalosti. Bylo tedy povinností žalovaného, aby se při svém rozhodování výslovně zabýval otázkou zavinění stěžovatele a svůj závěr pak také náležitě odůvodnil*“.

Vadu rozhodnutí správního orgánu I. stupně spatřoval i v odůvodnění uložených sankcí, neboť nebyla hodnocena všechna kritéria daná ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích. Správní orgán zcela pominul zhodnotit okolnosti spáchání přestupku a pohnutky obviněného. V této souvislosti citoval rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.8.2008, č. j. 57 Ca 14/2007-81 a rozsudek NSS ze dne 13.12.2004, č. j. 7 As 43/2004-51.

Z výše uvedených důvodů navrhl zrušení nejen rozhodnutí žalovaného nýbrž i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9.4.2014.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 1.9.2014 vyslovil nesouhlas s žalobními námitkami, k nimž se vyjádřil následovně:

Při ukládání sankce za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu je žalovaný vázán dikcí zákona, která nenabízí alternativu volby sankce. Sankce pokuty i sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel se ukládá vždy souběžně. Nicméně sankce zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel byla uložena žalobci ve spodním pásmu zákonem stanovené sazby, a to na dobu sedmi měsíců a pokuta ve výši 4.000 Kč [dle ust. § 125c odst. 4 písm. c) zákona o přestupcích stanovena pokuta od 2.500 Kč do 20.000 Kč, dle ust. § 125c odst. 5 citovaného zákona zákaz činnosti od 6 měsíců do 1 roku].

Žalobce se stal držitelem řidičského oprávnění skupiny B dne 20.11.2002, tím pádem se na něho vztahuje znalost zákona o silničním provozu, který v ust. § 5 odst. 2 písm. b) zapovídá řidiči řídit motorové vozidlo po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být řidič ještě pod jeho vlivem. Důkazem o řízení vozidla obviněným řidičem po užití alkoholu nebo v takové době po požití alkoholu, po kterou byl řidič ještě pod jeho vlivem je privilegovaně výsledek lékařského vyšetření vzorku krve provedeného laboratorním rozbořem v akreditované laboratoři Ústavu soudního lékařství v Brně konečné hodnoty 0,34 g/kg. Požadavky na postup při laboratorním stanovení alkoholu (etylalkoholu) v krvi, byly publikovány ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví č. 7/2006. Podle bodu 10 písm. c) uvedeného věstníku musí být vzorek krve vyšetřen dvěma na sobě nezávislými laboratorními metodami, z nichž jedna musí být přísně specifická. Podle bodu 10 písm. e) věstníku se za pozitivní průkaz požití alkoholického nápoje pokládá hladina etylalkoholu v krvi vyšší než 0,20 g/kg stanovená metodou plynové chromatografie. Při zjišťování alkoholu v krvi ze vzorku krve metodou plynové chromatografie neexistuje přepočtový faktor, neboť alkohol se nezjišťuje zprostředkovaně z dechu, ale přímo z krve. V případě laboratorního vyšetření krve se od výsledku laboratorního vyšetření v protokolu o lékařském vyšetření již neodečítá žádná hodnota, která by měla představovat fyziologickou hladinu těkavých látek v krvi či chybu měření.

Pokud žalobce namítá, že žalovaný vytvořil dlouhý elaborát na podporu svých kolegů ve Vizovicích, aniž by se zabýval vadami řízení prvního stupně, žalovaný k tomu sděluje, že celé řízení přezkoumal z moci úřední, žalobce po oznámení rozhodnutí ani po doručení usnesení správního orgánu I. stupně k doplnění odvolání na výzvu nereagoval, k doplnění nedošlo. Žalovaný tak neměl důvod opětovně jej vyzvat k doplnění odvolání, když k tomuto úkonu byl řádně vyzván správním orgánem I. stupně.

Rovněž se neztotožnil s žalobní námitkou o upření práva být v řízení vyslechnut, neboť krácení práva tím, že se nezúčastnil žalobce ústního jednání, se dopustil sám vlastním jednáním. V projednávané věci bylo nařízeno celkem 6 termínů ústních jednání. První dva termíny nařídil Městský úřad Vizovice. Když se z obou termínů žalobce omluvil kvůli léčbě zranění, dožádal správní orgán Městský úřad Ivančice o provedení ústního jednání. Dožádaný orgán nařídil celkem čtyři ústní jednání, žalobce se nezúčastnil žádného ústního jednání, pouze se omlouval. Z ústního jednání na den 10.2.2014 se omluvil kvůli přetrvávající léčbě poranění zad. V omluvě naznačil, že léčba zranění bude ukončena dne 20.2.2014 a dožádanému správnímu orgánu sdělil, že se ozve k dohodě na termínu ústního jednání. Tuto nastíněnou dohodu však nikdy fakticky nerealizoval. Místo toho se z ústního jednání nařízeného na den 26.2.2014 opětovně omluvil s tím, že uzavřel pracovní smlouvu s firmou CIPRES FILTR BRNO s.r.o., se kterou si dojednal práci v zahraničí, o čemž předložil

potvrzení vystavené jednatelem firmy. Další dva termíny ústního jednání na den 5.3.2014 a 12.3.2014 zcela ignoroval a z ústních jednání se neomluvil. Dožádaný správní orgán proto provedl ústní jednání v nepřítomnosti jmenovaného dne 12.3.2014. Jak rozvedl žalovaný v dalším písemném vyjádření k doplňku žaloby ze dne 26.11.2014 o ústním jednání dne 12.3.2014 byl sepsán protokol. Je tedy skutečností, že žalobce ústní jednání dne 26.2.2014 omluvou doručenou dožádanému správnímu orgánu den před ústním jednáním opět anuloval. Není ani pravdivé jeho tvrzení, že dne 26.2.2014 navštívil dožádaný správní orgán kvůli ústnímu jednání. Ve skutečnosti žalobce dožádaný správní orgán nikdy dne 26.2.2014 nenavštívil, což bylo potvrzeno sdělením pracovníka Městského úřadu Ivančice Ing. M. H., který uvedeného dne zastupoval úřední osobu Mgr. PhDr. I. N. ve všech jemu přidělených správních řízeních.

Soud konstatuje, že ve správním spise se nachází spisový materiál Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Územní odbor Zlín, Obvodní oddělení policie Vizovice, v němž je evidováno oznámení přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit dne 25.8.2013 v 10:55 hod. ve V. – Z. na silnici č. jak podrobně popsáno již výše. Svým jednáním byl podezřelý i z porušení ust. § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Dále se ve spise nachází úřední záznam ze dne 25.8.2013, č. j. KRPZ-89949/PŘ-2013-150518, z něhož vyplývá, že při kontrole uvedeného dne nepředložil řidičský průkaz. Tiskopis je vlastnoručně podepsán žalobcem. Výsledky dechových zkoušek vytištěné tiskárnou alkoholtesteru Dräger 7510 plus v. č. ARDL-0269 s podpisy žalobce a protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem s výsledkem rozboru krve jmenovaného, který byl proveden akreditovanou laboratoří Ústavu soudního lékařství v Brně, jsou evidovány ve spise. Připojen je i kalibrační protokol č. 13/128.3/7-10 dechového analyzátoru výše uvedeného, vystavený Dräger Safety s.r.o. Kotkova 4a, 706 02 Ostrava-Vítkovice ze dne 15.2.2013 s dobou platnosti ověření končící dne 14.8.2013. Dále je založen ve spise protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 25.8.2013 – 12:00 hodin, oznámení o zahájení řízení a předvolání žalobce ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona na den 14.10.2013 – 15:00 hodin, které převzal dne 7.10.2013, výpis z evidenční karty řidiče ze dne 24.9.2013 potvrzující 3 záznamy v přestupcích, písemná omluva žalobce ze dne 10.10.2013 (doručena dne 11.10.2013), kterou omluvil neúčast při jednání dne 14.10.2013 s doložením lékařské zprávy Fakultní nemocnice Brno, ortopedická klinika, úřední záznam ze dne 15.10.2013 prokazující, že byl žalobce správním orgánem telefonicky kontaktován ohledně jeho zdravotního stavu. Jmenovaný uvedl, že minimálně do konce měsíce listopadu 2013 bude v pracovní neschopnosti. Další předvolání žalobce v uvedeném přestupku je datováno dnem 20.11.2013 s předvoláním k ústnímu jednání na den 19.12.2013 – 10:00 hodin, což jmenovaný převzal dne 2.12.2013. Z protokolu o projednání přestupku vyplynulo, že k jednání se obviněný nedostavil, nebyl řádně a včas omluven. Dne 30.12.2013 byla správnímu orgánu zaslána písemná omluva žalobce, doložena lékařskými zprávami, v nichž sdělil, že není schopen z důvodu přetrvávající léčby úrazu se dostavit k jednání dne 19.12.2013. Usnesením ze dne 8.1.2014, č. j. MUVIZ 593/2014, sp. zn. D-171/17440/13-OPS/KJ byl požádán dožádaný správní orgán – Městský úřad Ivančice o provedení úkonu výsledku obviněného ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Obviněný byl předvolán k ústnímu jednání na den 10.2.2014 – 9:00 hodin ve věci předmětného přestupku (doručeno žalobci dne 31.1.2014). Dne 10.2.2014 byla správnímu orgánu doručena písemná omluva žalobce, který z důvodu

přetrvávání léčby poranění zad není schopen se osobně zúčastnit ústního jednání ve věci. K omluvě připojil i lékařskou zprávu. Zároveň uvedl, že dle vyjádření ošetřujícího lékaře by měla být ukončena jeho léčba asi do dne 20.2.2014, což by správnímu orgánu oznámil z důvodu realizace ústního jednání u Městského úřadu Vizovice. Dne 24.2.2014 bylo doručeno žalobci vyrozumění o přeložení termínu ústního jednání na den 26.2.2014 – 16 hodin. Pro případ, že se z vážných důvodů nebude schopen ústního jednání účastnit, byl stanoven náhradní termín dne 5.3.2014 – 16 hodin a 12.3.2014 – 14 hodin. Dne 25.2.2014 byla doručena Městskému úřadu Ivančice písemná omluva žalobce ze dne 24.2.2014, v níž doložil závěrečnou lékařskou zprávou ukončení léčby jeho úrazového onemocnění. Zároveň sdělil, že s ohledem na délku onemocnění přišel o nemalé finanční příjmy, využil proto nabídky ze strany jednatele firmy CIPRES FILTR BRNO s.r.o., se kterou si dojednal práci v zahraničí. Pravdivost této informace doložil potvrzením uvedené firmy. Dne 12.3.2014 se konalo ústní jednání u Městského úřadu Ivančice, důvody neúčasti žalobce správní orgán neuznal, dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích jednal v jeho nepřítomnosti, neboť ode dne 10.2.2014 neměl zdravotní potíže, které by mu bránily dostavit se k provedení daného úkonu, tvrzení o sjednání pracovní smlouvy nebylo zohledněno, nejedná se o důležitý důvod bránící neúčasti u úkonu. Dne 12.3.2014 byl projednán přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Následně spisový materiál byl vrácen Městskému úřadu Vizovice (doručeno dne 13.3.2014).

Ve spise je dále založeno „vyrozumění o rozšíření právní kvalifikace“ ze dne 14.3.2014, jímž správní orgán vyrozumívá žalobce o rozšíření právní kvalifikace jeho jednání, kterého se dopustil dne „25.7.2013“ v 10:55 hodin, kdy na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz. Uvedeným jednáním se tak dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Zároveň byl vyrozuměn, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu má možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, a to ve lhůtě do sedmi dnů ode dne převzetí této písemnosti. Citované vyrozumění bylo doručeno žalobci dne 28.3.2014. Dne 9.4.2014 vydal žalovaný rozhodnutí, č. j. MUVIZ 7048/2014, sp. zn. D-171/17440/13-OPS/KJ vypravené dne 9.4.2014 ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. Proti rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání dne 6.5.2014 s uvedením, že odvolání podává proti všem bodům uvedeným v rozhodnutí správního orgánu, které však nekonkretizoval. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 6.5.2014 byl vyzván k doplnění odvolání o náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 ve spojení s ust. § 82 odst. 2 správního řádu (žalobci doručeno dne 19.5.2014). Odvolatel ve stanovené lhůtě podání nedoplnil, proto byl kompletní spisový materiál předložen žalovanému, který ve věci rozhodl dne 14.8.2014, č. j. KUZL-49166/2013, sp. zn. KUSP-31305/2014/DOP/Mu, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná **žaloba** z hlediska uplatněných žalobních námitek **je důvodná**.

Ve věci je třeba předně zdůraznit, že předmětem přezkumného soudního řízení bylo posouzení správnosti postupu správních orgánů ve věci přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona.

Správní orgán I. stupně při vedení řízení zahájil řízení z moci úřední vydáním „oznámení o zahájení řízení a předvolání obviněného v jeho přestupkové věci“, a to přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, který skutkově je popsán výše. Všechny úkony, které byly prováděny v rámci správního řízení, se vztahovaly dle označení vždy pouze k uvedenému přestupku, nikoliv k přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá nejen z předvolání žalobce k nařízeným termínům ústního jednání dne 14.10., dne 19.12.2013, i prostřednictvím dožádaného správního orgánu dne 10.2., dne 26.2. a dne 5.3.2014 i z protokolace o ústním jednání ze dne 12.3.2014. Teprve dne 14.3.2014 bylo vydáno a žalobci doručeno „vyrozumění o rozšíření právní kvalifikace“, kterou byl žalobce vyrozuměn o rozšíření právní kvalifikace jeho jednání, kdy dne „25.78.2013“ v 10:55 hodin na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz. Tímto jednáním se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Dle ust. § 46 odst. 1 správního řádu řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v ust. § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Komentované ustanovení upravuje možnost zahájení správního řízení, které je vázáno na iniciativu správního orgánu. Jde tedy o zahájení řízení z moci úřední. Klíčovým obsahem komentovaného ustanovení je jednak otázka obsahu doručovaného oznámení o zahájení řízení a dále určení, kdy je považováno za doručené, což splývá s okamžikem zahájení řízení. Zahájení řízení je tak ponecháno na úvaze správního orgánu, avšak při patřičném zohlednění požadavků vyplývajících ze zásad podle ust. § 2 až § 8 správního řádu. V daném případě jde o projev zásady oficiality. Podle usnesení ÚS ze dne 8. 10. 2002, sp. zn. II ÚS 586/02, „*lze souhlasit s názorem, že nemůže záležet na libovůli správního orgánu, zda řízení, které lze zahájit pouze z jeho vlastního podnětu zahájí či nikoliv, neboť jeho činnost je ovládána mj. principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí. Na druhé straně však neexistuje dle názoru Ústavního soudu žádné ústavně zaručené subjektivní právo fyzické nebo právnické osoby na to, aby vůči jinému subjektu bylo zahájeno správní řízení, v jehož rámci by byl tento subjekt za porušení právních předpisů stíhán*“. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 14.6.2012, č. j. 1 As 55/2012-32 oznámení o zahájení řízení z moci úřední musí mj. obsahovat jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, což

vylučuje souběžnou aplikaci § 15 odst. 4, podle něhož se o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, provede záznam do spisu. Stěžejní náležitostí, jež je obligatorní součástí oznámení o zahájení řízení, je vymezení předmětu řízení. K (ne)dostatečnosti vymezení předmětu řízení se opakovaně vyslovila judikatura. Účelem vymezení předmětu řízení je sdělení, v jaké věci je řízení zahájeno a bude vedeno, pročež tato vědomost usnadňuje realizaci procesních práv, neboť účastník řízení má právo vyjádřit se k předmětu řízení (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7.11.2013, č. j. 11 A 263/2010-42). Podle rozsudku NSS ze dne 31.3.2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, „*předmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. Správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit*“. V oznámení o zahájení řízení o správním deliktu podle ust. § 46 odst. 1 správního řádu, správní orgán popíše skutek, o kterém bude v řízení jednáno a správní delikt, který je v tomto skutku spatřován. V průběhu řízení může dojít ke změně skutkových zjištění, musí však být jednáno o skutku, pro který bylo zahájeno řízení. Pokud by mělo být v tomto řízení rozhodováno o dalším skutku či skutcích v oznámení o zahájení řízení neuvedených, musí správní orgán oznámit účastníkům řízení zahájení řízení o tomto skutku či skutcích a provést o nich samostatné řízení, nebo tato řízení spojit do společného řízení. V průběhu řízení tak nemůže být změněn skutek, pro který bylo zahájeno řízení. V oznámení o zahájení ostatních řízení podle ust. § 46 odst. 1 správního řádu správní orgán uvede věc, o které bude v řízení jednáno. Popis věci tvoří obecné vymezení práv nebo povinností, o kterých bude v řízení rozhodováno a též dosavadní skutková zjištění. Pokud by mělo být v tomto řízení rozhodováno o dalších právech nebo povinnostech v oznámení o zahájení řízení neuvedených, musí správní orgán umožnit účastníkům řízení ve vztahu k této části předmětu řízení uplatnit jejich procesní práv.

Absence, případně nedostatečně vymezený předmět řízení, představuje výrazné procesní pochybení, které může vést k nezákonnosti rozhodnutí o věci samé. Tato situace nastala i v projednávané věci. Nezákonnost rozhodnutí správních orgánů spočívala v tom, že žalobce byl uznán vinným z přestupku, ze kterého nebyl obviněn a o kterém nebylo zahájeno a vedeno správní řízení. Jinými slovy, přestupek II. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu nebyl předmětem oznámení o zahájení řízení, nebylo o něm vedeno správní řízení a uvedený přestupek nebyl ani na ústním jednání dne 12.3.2014 (byť v nepřítomnosti žalobce) projednán. Správní orgán tuto vadu se snažil dodatečně zhojit oznámením o rozšíření právní kvalifikace ze dne 14.3.2014, č. j. MUVIZ 5311/2014, postupoval však způsobem, který nekoliduje s právním názorem NSS (srov. rozsudek ze dne 31.3.2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, www.nssoud.cz), navíc obsahuje zmatečný údaj o datu spáchání uvedeného přestupku, neboť z uvedeného data „25.7.2013“ není zřejmo přesné datum spáchání přestupku, tzn. zda se jedná o den 25.7.2013 nebo den 25.8.2013. Nebylo-li proto zahájeno řízení o přestupku II. v souladu s ust. § 46 odst. 1 správního řádu a ust. § 73 zákona o přestupcích, nemohlo být ani vydáno rozhodnutí, kterým by byl žalobce uznán vinným z daného přestupku.

Ve světle výše uvedeného, porušení citovaných právních ustanovení mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí, kterým byla porušena práva žalobce z přestupku. Žalovaný nesplnil zákonem stanovenou povinnost přezkoumat správnost odvoláním napadeného rozhodnutí a zákonnost postupu správního orgánu, který vydání rozhodnutí předcházela, vady řízení před správním orgánem I. stupně nenapravit, a proboval jeho nezákonný postup a porušení práv žalobce z přestupků, které vedlo ve svém důsledku k vydání nezákonného rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného tak trpí vadou řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí [ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]. Důvodem ke zrušení rozhodnutí žalovaného tedy byla jeho nepřezkoumatelnost, tedy pochybení procesního charakteru, které činí překážku rozhodnutí ve věci samé po stránce hmotněprávní, tzn. že soud další žalobní námitky nepřezkoumával (srov. rozsudek NSS ze dne 8.3.2005, č. j. 3 As 6/2004-105, www.nssoud.cz). Jinými slovy, pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodů výše uvedených, které podřadil pod ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., pak nebylo již na místě přezkoumávat dílčí závěry, postup či důvody žalovaného vztahující se k hodnocení hmotněprávní stránky věci. Zákon jasně sděluje, že je soud povinen poskytnout účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu (ust. § 36 odst. 1 s.ř.s.). Soud je rovněž povinen při přezkoumání rozhodnutí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Jde o kasační kontrolu správního rozhodnutí soudem, a proto je pro soud rozhodující objektivně existující skutkový stav v době vydání napadeného rozhodnutí. Soud zkoumá, zda zjištěný skutkový stav skýtá oporu výroku z hlediska požadavku zákona a zda může takto zjištěný stav obstát či zda vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dospěl-li soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), i k tomu, že rozhodnutím došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.], pak napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení bez jednání. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v odůvodnění soudního rozhodnutí (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). Současně soud shledal, že totožnou vytýkanou procesní vadou je postiženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Jeho rozhodnutí však nezrušil, neboť tuto vadu může odstranit či napravit žalovaný v dalším řízení, v němž je vázán právním názorem soudu vysloveným shora.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které mu vznikly v souvislosti se zastoupením a zaplacením soudního poplatku. Z obsahu spisu vyplývá, že v řízení úspěšnému žalobci vznikly náklady řízení za 2 úkony právní služby po 3.100 Kč za 1 úkon (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu – doplnění žaloby) podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1, písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky) a za zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Jelikož právní zástupce nedoložil, zda je plátcem DPH, soud mu částku odpovídající DPH nepřiznal (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2013, č. j. 3 Ads 33/2013-37, www.nssoud.cz). Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 9.800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. dubna 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová